

Da Udvalgets Opmærksomhed var henledet paa et Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Indfødsretten — som det nærmere vil fremgaa af nedenstaaende Skrivelser —, affendtes den 19de November en Forespørgsel til Indenrigsministeren; denne svarede i Skrivelse af 30te November:

„I Skrivelse af 19de d. M. har det ærede Udvalg ved at meddele, at der hos Samme er opstaaet Tvivl om, hvorvidt de paa Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge, under Nr. 27 og 65 som „Lieutenanter“ opførte Personer ikke allerede ifølge Grundlovens § 17 (jfr. Plakat af 15de Februar 1776) burde have haft Indfødsret, inden de modtog saadan Udnævnelse, forespurgt, om jeg har tænkt mig noget Middel til at forebygge, at der i Fremtiden opstaar Tvivl om Retmæssigheden af sliche formentlige Undtagelser fra den gjældende Lov.

„Det jeg i denne Anledning vedlægger en Gjenpart af en fra Krigsministeriet modtagen Skrivelse betreffende Udnævnelsen af de paa-gjældende tvende Lieutenanter, undlader jeg ikke tjenstligt at meddele, at jeg Intet finder at erindre imod, hvad der af Krigsministeriet i bemeldte Skrivelse er udtalt, og at der overhovedet ikke har foreligget Indenrigsministeriet Noget, der kunde give særlig Anledning for Samme til at træffe Foranstaltning i den antydede Retning.“

Gjenpart

af

en Skrivelse fra Krigsministeriet til Indenrigsministeriet den 26de November 1874:

„Med Hensyn til, at det af Folkethinget nedsatte Udvalg angaaende „Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles forskjellige Udlændinge“, i en Skrivelse til Indenrigsministeriet af 19de d. M., har udtalt den Formening, at de paa Lovforslaget opførte Lieutenanter af Hærens Forstærkning, F. F. W. Stiekmann og F. L. S. Hartmann, der ere fødte i Ulandet,

ifølge Grundlovens § 17, jfr. Pl. af 15de Februar 1776, burde have haft Indfødsret, inden de udnævntes til Officerer, har det ærede Indenrigsministerium under 20de dennes udbedt sig Krigsministeriets Ytringer.

Efter den saaledes givne Anledning skal Krigsministeriet ikke undlade at udtale, at man, da Børnepligtsloven fastsætter, at ikke blot de Mænd, der have dansk Indfødsret, ere Børnepligten undergivne, men ogsaa de, der ikke have dansk Indfødsret, naar de erhverve fast Hjem her i Landet, og Overenskomst med en fremmed Stat eller underfaatligt Forhold til en saadan ikke er til Ginder derfor, og at Børnepligten opfyldes derved, at den Børnepligtige anvendes enten som Frivillig eller Udfreven i Hæren eller ved Søværnet, i en af de Tjenestegrene, som ommeldes i de for Hærens og Søværnets Ordning givne Love, eller som Befaren, ikke har næret Tvivl om, at enhver Børnepligtig, uanset om han har Indfødsret eller ikke, maa kunne beskæde de forskjellige Stillinger, der ifølge Hæreloven findes i Hæren, dog saaledes, at Ingen, der ikke har Indfødsret, paa Grund af Bestemmelsen i Grundlovens § 17, vil kunne ansættes i en Stilling, der besættes af Kongen og medfører Pensjonsberettigelse efter Pensjonsloven af 24de Februar 1858.

Da de ovennævnte tvende Lieutenanter, skjøndt fødte i Ulandet, ere blevene Børnepligten undergivne her i Landet, formener Krigsministeriet i Henhold til Foransførte, at det ikke har været nødvendigt, at de Paagjældende havde Indfødsret, forinden de udnævntes til deres nuværende, ikke pensionsberettigede militære Stilling.“

Ordføreren forbeholder sig nærmere Udtalelse om Ovenstaaende under Forhandlingerne i Folkethinget.

Lovforslaget indstilles af hele Udvalget til Folkethingets Vedtagelse uden Ændringer.

Bajer,

Bærentzen.

Rosob.

N. Larsen.

Formand og Ordfører.

N. Olsen,

Schroll.

Bogelius.

Sekretær.